

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1918-1921 :
L 84:1 - 88**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

2687.

Pingstaftan.

(7/6)

Käraste.

Den första stund jag har fri här på mör-
backa egnar jag åt dig för att gratulera till
det storartade resultatet med äganen. Det var
ju en lycka, frihet från Lundquist i åtmin-
stone två år, kanske för alltid, om du inte
behöver operera det andra ögat, en sådan vila
får nerverna från det hållet. Det måste ju
vara till nytta för både kropp och själ. När du
skriver på linjerat papper, kan jag förresten gott
läsa dig. Det är brevort och Kortbero, som är
sårt. Ja, igår kväll kom jag hem från Falun,
det har varit arbete och mycket att tänka
på där, men tack vare Fröken Lundgren
blev vi färdiga, möblerna packades på
två järnvägsagnar, just då vi for. Den re-
sen började jag på en fredag, slutade på en fredag,
när jag for till Stockholm hade jag soflats numre
13, men det har dock hittills gått underbart väl
måtte inte några tråkiga efterräkningar följa.
Från Amalia Björck kom ett brev, som var
... mycket fullt och ämnesriktigt. Hon säger dessom-

några verser, som hon hade skrivit över Koppenhagen.
Hon hade varit med på mötet, men icke velat gå fram.
Så hade hon väl suttit i en vagn och förargat sig.
Nå en sådan människas är ju icke tursaknelig.

Du ville veta hur det var i Stockholm. Jo,
Vallborg mötte vid stationen, men försoam sedan
till ett rättsnämmande, som varade hela förmiddagen,
jag fruktade och kamrades av Ambrosia
mi under tiden, samt packade upp mina kläd-
ningarna. Så kom fru Hagens älskling och
överväldigade mig, och jag var djupt olycklig
och önskade, att du hade varit till hands för
att säga nej i mitt ställe. Men jag skulle säga,
att när jag har framför mig en människa,
som har opprat och arbetat för en sak, så
har jag svårt att säga nej. Jag menar, att
det tar sig så fattigt ut, att icke göra det till
jag kan göra för saken, när de andra ge hela
sitt liv. Men jag kom ur humör för hela da-
gen. Amalias breo gjorde också sitt till. Amaras
var det nog en vacker fest på auditorium. Kon-
takter av Elfrida, deputationer från Danmark,
och Porges, telegrammer etc. Jag hade min finaste
klädnings och blev placerad ytterst i raden
av talare på estraden, så jag syntes väl, och
Christensen skulle ha ngutit. Det var som
ⁱ ett skyttfönster. Idem var otäck att

d.

Tala i, du gav ekor, så varje ord kom igen
till talaren, men det hördes inte nere i salen.

På eftermiddagen var det ju tal på Skansen,
men jag gick inte dit förrän till ^{suppen} på 6
Högenluft. Jag såg mellan Widerström, som
var trött och mol tygt och Anne-^(Holmgren f. Ternstedt) Margret som
var döv på ena örat och inte hörde vad jag sa-
de. Vi blevo goda vänner, tack vare hennes
släkting "amiralen" från 17-hundratalet. Jag
frös och hade tråkigt. - Nästa dag hade
jag med hjälp av Bannier underhålls-
gar med en filmwiredör om Gösta Berling.
Vi kommo ju bättre överens nu än förut genom
brev, och det blev bestämt, att inkamisterna
skulle tillfalla författarförbundet till understöd
åt äldre skriptstälare. Vi gjorde ingenting
mer i Stockholm. Jag hade förkyllt mig på
Skansen och hade magkatarr. Valborg var
hos. Hela lördagen låg jag inne.

På söndag for jag till Uppsala kl. 10
mottogs av studentkårer med blommor, och
av fru Glagen med en lauda. Jag tror inte
det finns mer än den vagnen i Uppsala, jag
kuskade i den vid promotionen 1907 och så. I
dessa högtidliga åkdon reste vi till en pro-
fessorinna Bergström på förmiddagen, där
voro flera andra röstföreläsare mest från

Jag, som säger jag är en gång tacka för denna festtid. Det var
God sommar
Det gäto bevis på vår verkliga styrka, att vi ha gjort dem. ^{God sommar} ^{Det var hela min själ,} ^{selma}

Stockholm. Wiclerström, Anne-Margret och Ezaline;
oförbrämmerlig som alltid. Det var ganska trevligt.
Sedan vilade jag på hotellet en stund, där jag skrev
till dig och for så till middag hos fru Hagren. En
enda herre var där, professor Örvall. Det fanns där en
advokat Eva Andén, som föreföll mycket trevlig. Det
var ett vackert hem. Det var fru Hagrens far, som gjorde
de stora Träsnitt och litografisamlingarna, som stod
om i våra. Det är visst många millioner bilder.

Efter middagen for vi till ^{universitetet} ~~salen~~, ^{i föreläsning} ~~salen~~,
rättsvetenskapliga kvinnors och Edén, och Tägallé in
i aula med gulvitt ständer, buren av studenterna.
(Ärkebiskopen kom senare.) Föreläsningen reste
sig, musiken spelade, det var den nya statymakten,
"Kvinnan", som kom fram till sin plats i rummet.

Så högtidligt var det inte i Stockholm. Sedan
fick jag för min uskilda del hyllning både av
Edén och fru Hagren. - Det var rent gott
jag hem, men de andra firade en mycket livad
rättsvetenskaplig på huskällskolan.

Utav vidare övertygelse kom jag till Falun, och
där har varit kallt, regnigt, men vad som
skulle göras är gjort. Rätt vemodigt!

Flär hemma står bra till, vackert
och väl ordnat. Du skall på se, att när
du väl är på Näs kommer du att njuta.
Gutet är som läst.